

מעטה, בשים לב לאי-תיקון הוראות החוק, ממשיכה רמו"ט להשקיע הן משאבי כוח אדם והן משאבים תקציביים לטיפול ברישום הקבוע בחוק, ובכך נגרעים משאבים מפעולות הפיקוח שמבצעת רמו"ט על קיום הוראות החוק המהותיות".

עוד קבע המבקר כי "משרד המשפטים מפתח עבור רמו"ט מערכת מידע חדשה שבאמצעותה עתיד להיות מנוהל גם תהליך רישום מאגרי המידע. בשל העיכוב בתיקון החקיקה, המערכת החדשה אופיינה והיא מפותחת על בסיס חובת הרישום הקיימת, באופן המנציח במידה רבה

רשם מאגרי המידע. סמכויות אלה מוקנות כיום לראש הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע במשרד המשפטים (רמו"ט), הנושא בין היתר בתפקיד זה. לאחר שבמהלך השנים התעוררו ספקות בדבר התועלת הציבורית הנובעת מרישום מאגרי מידע, הופץ באוגוסט 2012 להערות הציבור תזכיר חוק שבו הוצע לצמצם את חובת הרישום ביחס לחובה הקבועה כיום בחוק. במקביל הוצע להטיל חובה על בעלי מאגרי מידע מסוימים (ובהם גם מאגרי המידע שעליהם תוסיף לחול חובת הרישום) לקיים סדרי ניהול וכללי עבודה הנדרשים לשם ניהול מאגר מידע, במטרה

לשפר את ההגנה על הפרטיות. הביקורת נערכה במשרד המשפטים - ברמו"ט ובמחלקת ייעוץ וחקיקה. בדיקות השלמה נעשו בדואר ישראל.

אין בדיקות אבטחה על המאגרים

על פי המבקר, "בתהליך רישום מאגרי המידע, שעיקרו מבוצע במיקור חוץ בדואר ישראל, לא מבוצעת בדרך כלל בחינה של עמידת המאגר בחובות המהותיות הקבועות בחוק, כגון אבטחת המידע ושמידה על סודיותו. אישור רישום מאגר המידע הוא במידה רבה אישור לעצם הרישום בפנקס, ולא לעמידה בדרישות החוק המהותיות או אפילו לנכונות המידע הכלול בפנקס. אישור הרישום עלול להטעות את הציבור בכך שכביכול מדובר באישור לכך שהמאגר מקיים את כל הוראות החוק".

עוד קובע המבקר כי "כבר בתחילת 2007 המליצה ועדה בראשות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה דאז לצמצם את חובת רישום מאגרי המידע. מאז הקמתה, פעלה רמו"ט לצמצום חובת הרישום הטכנית ולהמרתה בחובה מהותית אחרת".

עד למועד סיום הביקורת, באוגוסט 2013, נכתב, "תזכיר

החוק טרם גובש בנוסחו הסופי וטרם הועבר לוועדת השרים לענייני חקיקה לצורך בחינתו וקידום תהליך החקיקה. כתוצאה מכך, בכל הנוגע להגנת פרטיות המידע שבמאגרי מידע, במדינת ישראל קיים כיום משטר שהרגולטורים עצמם סבורים כי בחלקו אינו רלוונטי למציאות הטכנולוגית הקיימת כיום ובחלקו אינו מספק הגנה טובה דיה".

"גופים ציבוריים שלא רשמו מאגרי מידע הם בחזקת עבריינים"

"נוכח העובדה שאי-רישום מאגר מידע חייב ברישום על פי החוק הוא עבירה פלילית (שעונשה עד שנת מאסר), אי-קידום תיקון החקיקה מביא לתוצאה לפיה אנשים פרטיים, עמותות, תאגידים וכן גופים ציבוריים שלא רשמו מאגרי מידע החייבים ברישום לפי המצב החוקי כיום, הם לכאורה בחזקת עבריינים, אף שלתפיסת משרד המשפטים אין הצדקה עניינית להחיל על חלקם חובת רישום", קובע המבקר. לפי הדו"ח, "חרף העובדה שקיימת הסכמה שהתועלת שברישום

"מוטלת על המדינה

החובה להגשים את

הזכויות החוקתיות

לכבוד ולפרטיות מאגרי

מידע עלולים לסכן את

הפרטיות, ועל כן יש

צורך בקביעת מנגנונים

ייחודיים להגנה על

המידע האגור בהם"

את המצב הקיים. התאמתה למצב החוקי כפי שיהיה לאחר תיקון החוק תהיה כרוכה בהוצאה כספית נוספת ותארך זמן".

רישום המאגרים אינו תורם לפרטיות

"מוטלת על המדינה החובה להגשים את הזכויות החוקתיות לכבוד ולפרטיות", מסכם המבקר, "מאגרי מידע עלולים לסכן את הפרטיות, ועל כן יש צורך בקביעת מנגנונים ייחודיים להגנה על

המידע האגור בהם. על רקע זה נחקק פרק ב' בחוק הגנת הפרטיות, המחייב בין היתר רישום של מאגרי מידע. יחד עם זאת, חוק הגנת הפרטיות נחקק במציאות טכנולוגית הרחוקה שנות דור מהמציאות של ימינו. הסכנות האורבות כיום לפרטיות האדם בעקבות ההתפתחות הטכנולוגית של העשור האחרון דורשות בחינה מדוקדקת של ההסדרים הקבועים כיום. הצורך בצמצום חובת רישום מאגרי מידע עלה כבר בתחילת שנות האלפיים. המציאות המתוארת בדו"ח זה גורמת לכך שההגנה על הפרטיות שבמאגרי המידע הקיימים בישראל לוקה בחסר. רמו"ט משקיעה חלק ממשאביה - זמן וכסף - ברישום מאגרי המידע, שתדומתו להגנת הפרטיות כפי שהוא מבוצע כיום מועטה, אם בכלל. דבר זה גורע מהמשאבים שעומדים לרשות רמו"ט, לרבות אלו המופנים לצורך פיקוח על הוראות החוק המהותיות ואכיפתן. על הגורמים הרלוונטיים במשרד המשפטים לפעול ללא דיחוי נוסף לביצוע הפעולות הנדרשות לקידום התיקון לחוק הגנת הפרטיות בנושא רישום מאגרי מידע, באופן שיינתן מענה ראוי לזכות חוקתית חשובה זו".

